

mer have endog udtalt sig for at sætte den lavere, men foreløbigt er Regjeringen bleven staaende ved det her Foreslaede.

Jeg har endnu kun at bemærke, at det ikke har været Regjeringens Hensigt, denne Gang at forelægge et Lovforslag om en heel ny Sold Lovgivning. De Forarbejder, som i Fortiden have været gjorte, ere vel saa vidt fremmede, saa at det var muligt at fremlægge en saadan; men jeg troer, at det maa erkjendes, at saalænge Slesvig ikke kan deeltage i Discusstionen om den fælles Sold Lovgivning, saalænge er det ogsaa ønskeligt, at der kun foretages saa faa Forandringer i det Nærværende, som muligt, og at man hjælper sig med at gjøre saadanne Ændringer i det Bestaaende, som ere absolut nødvendige, og iøvrigt forbeholder Sagens endelige Ordning til Fremtiden. Derved vinder man ogsaa, at man i nærværende Overgangsperiode faaer større Erfaring om Hensigtsmæssigheden af de mere indgribende Forandringer, som maatte finde deres Plads i en ny fuldstændig Sold Lovgivning.

(Det fremlagte „Udkast til Lov om den jydske Soldgrændses Ophævelse, Brændeviinsbeskatningens Forandring og Consumtionens Ophør udenfor samt Omordning i Kjøbenhavn“ findes i Anhanget.)

Formanden: Jeg skal tillade mig at give Justitsministeren Ordet til at fremlægge de anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren: Det første af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge det høitærede Thing, er Udkast til Lov om Rigsretten. Det vil være i den ærede Forsamlings Grundring, at det i Grundlovens § 72 er fastsat, hvorledes Rigsretten skal sammensættes, og i § 73, hvilke Sager for denne Ret skulle forhandles; derimod er der i Grundloven ikke bestemt Noget om de Former, under hvilke Sagerne skulle forhandles, men det er kun bestemt, at en Lov nærmere skal ordne Forsøgningsmaaden. Det var for at opfylde dette Bud i Grundloven, at Ministeriet allerede under Rigsdagens forrige Samling forelagte et Udkast til en Lov om Rigsretten, der kom til endelig Behandling i Landstinget, men derimod ikke under Forhandling heri

Thinget, da Tiden ikke tillod det. Regjeringen har senere taget Sagen under gjentagen Overveelse og har troet, i det Hele at kunne slutte sig til det Udkast, der fremkom efter Sagens Forhandling i Landstinget. Der blev ikke af Landstinget foretaget særdeles væsentlige eller ialtsald ikke indgribende Forandringer, og de Forandringer, som bleve vedtagne, maatte overhovedet erkjendes at være Forbedringer. Da nu det oprindelige Udkast var ledsaget af Motiver, og Grundene til de Forandringer, der ere blevne vedtagne i Landstinget, ville fremgaae af de Forhandlinger, der fandt Sted i dette Thing, har man anseet det unødvendigt at ledsage det nærværende Udkast med Motiver; det ærede Thing vil derfor finde, at det Udkast, som her forelægges, ikke som sædvanligt er ledsaget af saadanne Grunde. Jeg skal paa Sagens nærværende Standpunkt derfor kun tillade mig nogle faa Bemærkninger om det Standpunkt, hvorfra man formeentlig maa see denne Sag i sin Almindelighed.

Det er i alle constitutionelle Stater anseet nødvendigt, at Ministrene udrustes med en større Selvstændighed, en større Myndighed, end sædvanligt er under andre Regjeringsformer. Naar man imidlertid saaledes har maattet give dem en usædvanlig stor Myndighed, opstaaer derfor naturligviis en Mulighed for, at Ministrene kunne misbruge denne Magt, og den Garant, man har sat imod saadanne Misbrug, bestaaer i Muligheden af at kunne drage dem til Ansvar. Ministrenes Ansvarlighed er saaledes et ikke uvæsentligt Led af de forskellige Institutioner, der udgjøre det constitutionelle Monarchi; men den første Betingelse for Ministrenes Ansvarlighed er, at der findes en Domstol, for hvilken Ansvaret kan gjøres gjældende, thi det maa almindelig anerkjendes, at være, i høieste Grad uhensigtsmæssigt, om man forsøgte at lade de i Anledning af Ministrenes Ansvarlighed opstaaende Spørgsmaal afgjøre ved de sædvanlige Domstole. Derfor er dette heller ikke foreskrevet i nogen constitutionel Stat, hvorimod man i Reglen altid har fastsat en særegen Domstol. Naar imidlertid Grundloven hos os, som i alle andre constitutionelle Stater, bestemmer, hvorledes denne Domstol skal være sammensat, mangler der